

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VEU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

REDACCIO Y ADMINISTRACIO

ny II August 14, baixos

No responem dels articles firmats.

Tarragona 8 Novembre de 1908

PREUS DE SUSCRIPCIO

Catalunya y Nacions Iberiques, 1'50 plas. trimestre.
Extranger... 2'00»

Nom, 58

Salutació

A vos, meritíssim poeta y cantor de nostra estimada Catalunya, a vos, que sou guia y propulsor de la jova intel·lectualitat catalana, a vos, autor de les **SPOSTULAE** inimitables y **FOSFOR** magnificent que ilumina les tenebres del nostre cervell, a vos, el gran mestre En Gabriel Alcar, va dirigida avui aquesta salutació nostra.

Que vos sia agradosa vostra estada entre nosaltres es el fervent desitj de

La Senyera Federal.

DEL MESTRE

Yap

- ¿Has visto?
- ¿Qué?
- Los moros nos insultan en Melilla; en Yap los carolinios.
- Están en su derecho.
- ¿Cómo!
- ¿Ocupamos acaso las Carolinas ni las costas de Africa por la libre voluntad de los indigenas?
- Llevamos siglos en las costas de Africa.
- Mas siglos llevaban aqui los árabes y los combatimos hasta arrojarlos. *Adversus hostem aeterna auctoritas.*
- Tenemos tratados.
- Tratados hijos de la fuerza. Los teniamos tambien con los árabes, y los violamos.
- Yap nos pertenece por un arbitraje del Papa.
- El Papa no nos pudo dar lo que no era suyo. Sobre que en su arbitraje se limitó a fijar el derecho entre dos invasores: España y Alemania.
- Me asombra tu lenguaje. Imposible parece que no se le encienda la sangre al ver los atropellos de que la nación es víctima.
- Lo siento porque recaen en infelices soldados que van allí por fuerza; no lo sentiria si recayesen en los que los mandan.
- Ira me da oírte. ¿Que en todo hayas de pensar contra al sentir de las gentes!
- Yo no tengo una medida para mi patria y otras para la ajena. Yo no puedo considerar héroes a los que aqui defendieron el territorio contra los cartagineses, contra los romanos, contra los godos y contra árabes y discolos y rebeldes a los que allí lo defendien contra nosotros.
- Los de las costas de Africa son bárbaros; los de Yap, salvajes.
- Bárbaros éramos nosotros para los pueblos de Cartago y Roma.

—¿Nada legitima a tus ojos la ocupación y la conquista?
—Nada. Podemos ocupar lo que nadie ocupe; nunca apoderarnos violentamente de tierras que otros habiten.
—Estás en absoluto fuera de tu siglo.
—Lo se: hoy, como el siglo. XVI, se tiene aun por motivo de ocupación el descubrimiento. Ve el Africa. Se la reparten las naciones de Europa como los judios la tunica de Cristo. Hasta de los pueblos cultos se hace ya mercancía. Ayer cedieron los turcos a Inglaterra la Isla de Chipre; hoy, cede Inglaterra a los alemanes la isla de Heligoland. No se ha consultado ni poco ni mucho a los isleños. Omíto los pueblos agregados y sagrados por la guerra. Me hierve la sangre al sólo recuerdo de las barbaras depredaciones de este siglo. ¿Cuán lenta es hmanidad en sus progresos! ¿Cuán difícil establecer la justicia entre los hombres!

L' esguerra catalana

Cercant nous horitzonts.

Tothom ja hi ha dit la seva.—Nostra esguerra'n es d'esquerra.—Hem de buscar una fórmula que ns aplegi a tots els esquerrers sino volem que la dreta sigui la positiva directora de Catalunya.—Nostra esguerra mes qu'esquerra es un partit de «centro».

Conformes, molt conformes. Nostra esguerra no es sino un partit de centre y sino fa de manera de assimilarse a les corrents progresives dels temps moderns sera totalment anulada per la aclaparadora forsa de la dreta; y llogic es, doncs, que pera justificans com a esquerrers fem obra d'esquerra.

Pero qui'ns proporcionarà la fórmula que ns aplegi a tots els que tenim desitjos per lluitar pel Avenir? Qui'ns recarà la misture de nostre cervell d'homes pera que dintre d'ell brilli la flama de la «redentera» idea? Qui podrà fer commoure nostre cor davant l'espectacle que ofereix en l'hora present el problema social.

Jó francament, crec que'l liberalisme català no atravesaria cap mena de crisis si'ls autonomistes catalans haguessin begut l'aigua purificadora de les doctrines den Pi y Margall. La majoria dels que dintre Catalunya s'esforcen cercant horitzonts nous, recordem que ahir, nomenantse autonomistes, tenien per utopies el federalisme Pimargallista y que'l resto son joves deixebles del Mestre que en un moment d'extravio cregueren fer obra mes practica abandonant llurs doctrines y acceptant un federalisme oportunista que avui procuran rectificar.

De veritat es que si aquí els que's deiam federalis no haguessim sigut de soca arrel, avui no caldria que's desvetllesim pera cercar horitzonts nous porque'l federalisme den Pi y Margall hauria sigut l'imán que hauria atret eix autómisme oportunista y per consegüent l'esguerra catalana no seria centre si no

que seria ben esguerra, sino ab la simpatia de tot ell.

Procurém, doncs, tots els esquerrers de Catalunya que la nostra gesta sigui filla d'una intensa convicció liberal y progresiva y sapiguem que lo que molts avuy fan pera trobar l'ideal pera fer un sol cós, ja fa molt de temps que aquest ideal resta viu, engendrat pel cervell d'un gran català y gran home, pera profit de la classe desheruada y en pau y g'rg de tota la Catalunya.

No us escarresseu, doncs, cercant el motllo pera fer el bloc de l'esquerra catalana y obrin a plé dia els ulls de la inteligencia vosaltres joves esquerrers (?) de Catalunya; y que lo que vosaltres anheleu es dintre del vostre casal de catalans y d'homes; penseu que un català a tot serho ja fa anys que signa'l cami que deu seguir Catalunya si vol esser un poble lliure y vol tenir un ideal ben sentit pera enlairarse cada dia mes a superiors regions de la idealitat humana.

Si; tornin els federalis pródics a abraçar el Programa que un dia abandonaren y que ab superior estil redacta en Pi y Margall, que solzament aixís farán obra d'esquerra.

Perque l'esquerra politica no existeix sino en el federalisme. Lo demés no son sino dretes mes o menys disfresades.

VENERANT SOLANELLES

Riudecols 2 Novembre 1908.

Finis?...

No sabem si cantar victoria completa o si sols será qüestió d'uns quants compassos d'espera, respecte a les funcions del Ateneo. L'home es débil y maliciós y a voltes se creu ésser ditxós quan no es mes que un infelís, vivint ilusionat y enganayat. Per xó, doncs, no ns precipitem en aquest assumpte de tanta trascendencia y esperém, pera mes endavant el celebrar ab goig el cambi de procedir d'aquella Junta; esperém, que'l temps es el gran mestre en tots els actes de l'Humanitat.

Concretémnos avui a fer consideracions sobre lo succet, que aixó ja ningú pot esborrarho, ni aquells que mes els interessa y que tal vegada donarien un tros de la llur vida pera recuperar un bossinet de vergonya perduda en hores de febre y de dolor rabios. S'ha de perdonar als qui, com la Magdalena, regoneixen que han faltat y sincerament se'n repenedeixen pera no tornarhi mai mes. Y s'ha de compadeixer als desgraciats qui sabent les llurs faltes, se'gueixen ab la mateixa actitud la vida anormal que portaven, sens importarlos hi res el contagi ab els altres homes que'ls rodeijen, pensant, «perduda ja la meva dignitat, que la perdin els altres, qué ha d'importarme?»

Al escriure aquestes ratlles, hem notat y ab nosaltres tothom, un cambi molt grós en el modo de procedir de la Junta del Ateneo. Qui no recorda aquelles asqueroses obres que, ab consentiment y per tant ab aprobació d'aquells senyors se posaven en escena en el teatre

de aquella casa? Qui no ha vist actualment els programes de les funcions, en els que s'hi anuncien les millors obres del repertori de les sarsueles del genre xic? Ens han dit molts que desde'l cambi d'espectacles, no hi assisteix de bon tros el nombre crescut de públic que assiduament hi concorria. Y qué?—diem nosaltres.— Se pot permetre que, per l'egoisme del tant per cent que de la taquilla li correspon a l'Ateneo, se donguin aquells espectacles indecorosos, a l'objecte de que l'ingrés en caixa sigui més crescut? Se pot permetre que els mateixos diners produide de l'immoralitat, serveixin pera fomentar les escoltes que en la mateixa societat hi ha establertes pera l'aprofitament dels nois y noies dels socis?

Creiem haver dit ja tot lo que haviem de dir de l'Ateneo tarragonense de la Clase obrera (!). Guardarém en cartera la llista verda de les families que'is hi agrada'l vert en societat, per si l'ocasió de publicarla's presenta. Y consti ara, per bona lletra que vulgi fer la Junta, que l'Ateneo ha quedat desacreditat per sempre, mercés a tretze dels senyors que l'administren.

Ho ven ara el nostre confrare La Cruz, com nosaltres sense necessitat de dirnos católics, y ab dos o tres números solzament, hem conseguit lo que La Cruz va haver de deixar de demanar, perquè's va veure impotent y venuda per endavant?

Serenitat en primer lloc se necessita y posar el dit a la Haga.

Y nosaltres creiem haver obrat d'aquesta manera.

Ara, doncs, jojo al Cristo!, que aixís com la nostra ploma no vol parlar mes de l'immoralitat dintre l'Ateneo, estém disposats a tornar a cantar claris i oblidat tot lo que ha succet.

Caigudes inconceivibles

Hi ha coses que per molt sabudes que un les tingui, sem pre produeixen l'efecte d'una dolorosa novetat, si'ls alzars de la vida venen a posarles en els primers termes de l'actualitat immediata. Tots ho sabem que'ls chors den Clavé han perdut el caracter y el sentit que donà'l músic poeta a l'intitució per ell fundada. Més aixó no priva de que fos ab una impressió altament dolorosa que vaig llegir els detalls de la serenada que'ls chors den Clavé donaren als monarques, durant la llur estada a Barcelona.

Y aquesta impressió no va atenuarla'l fet de que'ls chors cantessin per encàrrec d'altri. Al contrari: aixó encara agravà'l meu sentiment, agravan l'enormitat de la caiguda. Perqué en Clavé no podia mai pensar que la seva institució se convertís en pagat instrument d'entusiasmes monárquics. Ell, el republicà de cor, l'home de llibertat que dugué a terme la seva obra de regeneració social exposantse als horrors de la ciutadella; ell, a qui un general menassa de fer pendre part en les seves cantades als ca-

nons de la fortalesa maleida, no podia mai imaginar-se que ls seus chors, temps a venir, convertits en màquines llogades, cantarien a preu fet en festes cortisanes.

Si'l nostre poble de l'iversal hagués devingut reaccionari, si'ls seus entnsiasmes per la República s'haguessin tornat devoció per la monarquia, en Clavé podria perdonar la mudansa y les serenades que'n fosin conseqüència. Al cap y á la fi fora traduir en cants la fe que's duu en les entranyes. Mes aixó de cantar per diners, d'estar disposat a festejar qualsevol cosa segons sigue la voluntat de qui paga, aixó en Clavé no pot perdonarho mai aquells que's diuen continuadors de la seva obra. Y fora de desitjar que aquests senyors esborressin el nom den Clavé de la llubandera, ja que llur conducta resulta un veritable insult á la seva memoria.

J. Pous y PAGÉS.

(De El Poble Catalá.)

Idea práctica

La Secció d'Estudis y Propaganda del C. R. N. de Barcelona ha tingut una idea felis al acordar la recopilació dels articles del sábi mestre del federalisme y de la autonomia En Francesc Pi y Margall.

Si la propaganda d'una idea ha de portarse a cap ab fets práctics difícilment podia cercarsen avui un altre dintre les vies legals.

Els articles del Mestre constitueixen per si sols una enciclopedia, una font verdadera de coneixements ont poden apagar sa sed tots els que fan via vers el camí de les reivindicacions humanes.

Els qui sentim bategar nostres cors a compas ab les idees exposades pel gran filòsof y eminent literat, els qui hem seguit en vida, les seves petjades, y servem el seu record com a visió encoratjadora, n'hem d'estar orgullosos d'aquesta iniciativa de la Secció d'Estudis y Propaganda, perque ab ella se contribueix d'una manera digna y esplendorosa a la difusió de les doctrines proclamades y sustentades pel gran apóstol del federalisme espanyol.

A que tothom hi contribueixi han de dirigir-se els nostres esforços y an aquest fi obrim en el present nombre la següent

SUSCRIPCIÓ

Pera editar els Articles den Pi y Margall.

Table with 2 columns: Name and Price in Pessetes. Includes Centro Federal (5), Joventut Federal (2), LA SENYERA FEDERAL (1), J. Bru Ferrer (1), A. Ribas Llagostera (1), Ramón Cavallé (1), R. Homedes Mundo (1), Emili Sanabras (2), Tomás Sans (Valls) (1), Joan Gonzales (id) (1), Josep Nin (1), Miquel Bru Ferrer (1), Prudenci Pena (1), Juan Claravalls (1), P. E. (1), Federic Nel-lo (1), Josep Jové (1), Josep Tugues (1).

Total. 24

Segueix oberta la suscripció en nostra redacció, Joventut Federal, August 14, baixos.

La present suscripció pública se fa ab la quota d'una pesseta podent cada ciu-

tadá inscriures pel nombre de quotes qui vulgi. Cada una d'aquestes quotes donará dret a un volum de l'obra, pera lo qual s'entregará als que's suscriguin un resguard, que servirá pera recullir oportunament el tomo editat.

Així, doncs, els que contribueixin a la suscripció no faran més que pagar per endevant el volum, y encara aixó a meitat del valor, car l'obra será posada a la venda pública al preu de dues pessetes.

La lliga camama

Com prometerem en nostra darrer número, passem a ocuparnos d'aquesta lliga sarrallenca, caciquista y dinàmica, que ab el nom de «Liga Marítima», ha fet la seva presentació, com si's tractés d'una noya entitat.

Ab seguretat que tots el que llegirem els noms dels individus de la Junta (i) tinguerem tot seguit el mateix pernamet; «Ja que no poden segar a Sant Pol, a veurer si segarán al Polo Nord».

La Liga Marítima, fou organizada a Tarragona, farà quatre o cinc anys, y en formaven part molts consignataris, agents d'Aduanes, práctics del port, etc. etc., se designá la Junta, essent nomenat president En Josep Prat y Prats, o siga el mateix d'ara. L'entitat funcionava sense que's hi notés res de anormal, pero vetaquí que de cop y volta y sense que res ho justificqués, se deixa de cobrar els rebuts als socis y aquestos creguereren de bona fé que obeia a una deixadesa del President y de la Junta constituída a les hores. Pero no fou aixís. Quant menys ningú ho esperave, surt en el Boletín de la Liga Marítima del Mesos de Juliol y Agost, una relació dels sócs que componen dita entitat a Tarragona, ab la seva Junta Provincial constituída, sense que a la tal llista de socis hi figuri cap nom dels que l'havian organizat, apesar de que ningú d'ells o molt pocos sollicitaren la baixa de l'esmentada Asociación.

Aixó a primera vista sembla fet sense malicia de cap género pero (vostés ja ho sabén) els nostres redactors car no sent del art de la marina tenen molt de pesquis.

Aré veuran lo que han pescat.

La «Junta Central de la Liga Marítima» va recabar y obtenir del Govern que'ls deixessin tindre un vocal dins les Juntes d'Obres del Port, allá ont estiguessin constituïdes les Provincials Marítimes, y com que an aquesta ciutat hi ha qui vo deixarshi la cullera, d'aquí que's valgués de tots els ardits per tornarhi a entrar. Ademés, ab aixó de la famosa llei d'Administració local tal volta tinguin dret a nomenar un regidor corporatiu, que ab unió d'un altre que'n podrán votar els musclos será dos y ab un cero al darrera majoria absoluta. No'ls hi sembla?

Perque tot aixó ja haurán comprés vostés que s'ho han manegat entre dos peixets d'aquells que's porten l'oli.

—Veurás—degué dir l'un al altre— fins ara jo t'he servit en tot lo que m'has demanat, doncs avui te toca el torn de servirme a mí. Jo tinc ganes de tornar a la Junta de marres y he trobat un medi pera entrarhi pero tu m'has d'ajudar.

—Que falta, home?

Concedit, home, concedit.

Y efectivament, els llusos van picar l'esqué y peix al cove.

Qué'ls importa an ells la vida marítima del nostre port ni de la nostra costa? La cuestió es satisfacer la vanitat del un y l'egoisme del altre, y si els pescadors se moren de gana, per la competencia dels extrangers ab la pesca d'arrastre, que els cantin les absoltes; ells no han de es-

tar pels planys dels uns ni pels gemecs dels altres, ells han d'anar a lo seu, y lo que no's cogui per ells que hi fa que's cremi!

Aquesta es en resum l' historia y aquesta també la moralitat de certs individus redentoristes que ab la paraula santa als llavis y un infern al cor va sembrant arreu paraules de regeneració y llevor de discordies.

Y... basta per avui que'l paper s'acaba y la paciència també.

Un altre dia tal volta els podrém contar la segona part de este veritico suceso.

Sessió del Ajuntament

Présideix l'arcalde y assisteixen els regidors senyors, Malé, Saliné, Oliva, Cavallé, Nin, Pallarés, Barba, Guasch y Sans.

La Direcció general de contribucions comunica l'aprobació del cupu de consums per cinc anys acceptat pel Ajuntament, important 116.229'40 pessetas cada any.

El Sr. Cavallé, aprofita l'ocasió de tractar de consums pera anunciar que a la próxima sessió presentarà un projecte de recaudació, baix la base de l'administració directa del Ajuntament.

Sens discussió son aprovats tots els dictámens que constavan a l'ordre del dia.

Se lleigeix un requeriment notarial fet al Ajuntament per don Pau Bargalló, pera que dintre un mes se desocupi el magatzem de la Liquidadora. s'autorisa a l'Alcaldia pera que contesti ab la forma mes convenient als interesos del Municipi.

El Sr. Pallarés, demana a la presidencia se dongui lectura a una instancia que ha presentat la Cambra de Comers respecte a la recaudació del impost de consums.

El Sr. Prat, diu que no pot llegirse dita instancia, pel motiu de que la Comissió l'está estudiant.

El Sr. Pallarés, insisteix en que's lleigeixi y es fassi pública.

El President, diu, que tot aixó podrá ferse quant la Comissió haigi dictaminat.

Rectifican varias vegades, intervé el Sr. Guasch y no haventhi acord s'aixeca la sessió.

Plecs y esquinsades

Podria dirnos el Sr. Martínez, lo que va passar ab el municipal del Serrallo, a altas hores de la nit, un d'aquells dies (o nits, com millor li sembli), que'l nostre Pepet dels Calamans era a Madrid y vosté estava encarregat de la vara arcaldesca?

Tindriem gust en que'l senyor Martínez atengués y correspongués la nostra petició, ara que ja no deurá estar ocupat ab el célebre lio dels navos d'allavors de les festes.

Ens han dit que's va desarrollar una escena ben interessant entre'l municipal aludit y'l sereno d'aquell barri y nosaltres, que ens agraden les escenes desarrollades al Serrallo perque de per si han d'ésser salades, la trasmeteriem als nostres llegidors, segurs de ferlos hi passar una agradable estona.

Sr. Martínez, no vulgui desatendre la nostra petició. Miri que si no ens vol fer cas, acudirem al terror de la Rambla per si pot ilustrarnos sobre'l particular, ara que ha tingut ocasió de saber la obligació y'ls mais-de-cap del càrrec de cabo de serenos.

¡Ahora lo comprendo tod! No ho haurán comprés encara vostés, vritat? Doncs ja'ns hi farém tres quirtos.

L'Heraldo de Madrid, com tots els demés periodics no catalans, salvo rara escepciones, está atacat de la rabia... catalanófaba.

El perque'l varem averiguar l'altre dia que vam veure a un gos d'aigua que en plena Rambla, el portava a la boca. Y, naturalment la rabia es cosa que s'apega com les mosques a la mel.

Potser si li donessin labola, com acostum en els nostres municipals ab els gossos, se li estroncaria la rabia.

No'ls hi sembla?

Llegim:

«Desde Vigo s'ha dirigit al ministre de la Gobernación una protesta que firmen els industrials y altres contribuents contra la desastrosa administració municipal d'aquella ciutat.

En el document, alguns regidors que'l soscrinen, demanen una inspecció governativa a l'Ajuntament.»

¿Tenen la paraula'ls nostres regidors? ¿Si o no?

Se'ns ha assegurat que la Comissió de consums nomenada per nostre Ajuntament ha trobat una solució pera el cobro del impost desde primer del any nou, sense que sigui gravosa pera ningú.

Consistirá aquesta, si no ens han endia, en fer pagar un duro més per cada capella que vagi als enterros, a les families, y un ralet per cada vegada que toquin les campanes d'algun convent o iglesia, als respectius encarregats.

Ab aixó y vinticinco pessetes de penyor a als regidors per cada vegada que faltin a la sessió creuen que n'hi haurá prou. Hasta massa. homes!

Qué'n dirém, amics de la felis, arribada de Don Prudencio a l'altre mon?

Els grans periodics de verídica informació (El Progreso, El Liberal, etc.), ja ens ho han explicat ab tots els péts y senyals. Per que, doncs, molestar mes als nostres llegidors, ab noticias de les que la están enterats? Nosaltres sols consignarem un important dato que cap periódic l'ha donat a conéixer. Y es que dels residents a Buenos Aires, el tercer que va encàixar ab en Ferroux, fou el qui temps endarrera, quan vivia a Tarragona, era corresponsal d'El Progreso y d'El Noticiero tot a l'hora.

Quan d'honor, eh?

Ah! Els datos del nostre reporter no diuen si-aquell senyor que va ésser el tercer d'encàixar ab Don Prudencio, aquell dia va dinar de satisfet.

Ja'ns en enterarem.

Diuen que un flor no fa estiu.

Potser també hi estém conformes, pero si aquesta fir es, posém per cas, un discurs en boca d'un diputat monárquic contra'ls homes-puntals de la monarquia, allavors la cosa ja cambia d'aspecte y mes encara si aquest orador es un ex ministre d'aquesta monarquia.

Veus-aquí el discurs que l'altre dia va pronunciar el conegut home financier y ex ministre d'Hisenda En Angel Urzáiz. La seva oració en defensa de la reforma de la llei dels alcools, fou una verdadera fuetada pera l'actual govern y més pera'n Besada amo de la guardiola d'Espanya.

Les paraules dites pel Sr. Urzáiz, molts dels diputats radicals no s'haurien atrevit a pronunciarles en plena Cambra.

Així ens agraden als homes. Sincers, clars... y catalans. encara que no tots ells haigin vist la llum a Catalunya.

En el Boletín Oficial d'aquesta província, s'hi llegeix una circular del Governador civil, dictant diverses disposicions pera que els arcaïdes vigilin «con preferente atención» per l'exacte compliment del vigent reglament de «pesas y medidas».

Alò que en Prat deura dir. No'n fa pocs d'anys que vigilo, en preferent atenció, el reglament del pés. Y a major abundament, preguntéu a qui vulguéu que us donará compte y raó de la meua vigilancia, y dels ingressos que'm proporciona, dit siga per envèija de les màl·las llengües que voldrien que aqueixos ingressos anessin a l'Ajuntament.

Circulars a mi! Si que déu estar desenfeinat el Governador, que s'entreté en aquestes tonteries! Ni la llei municipal, ni el reglament, ni tots els governadors *habidos y por haber*.

Arà, lo de les mesures, si, d'aixó ja me'n cuidaré, si hi penso!

En la sessió celebrada per nostre Ajuntament el divendres de la passada setmana el regidor Sr. Guasch va demanar que's exercís molta vigilancia ab els carnicers que posen nievelina a la carn.

Fernandé afegi que també deu exercirsen molta sobre els locinaires.

Naturalment, y la gent que vulgui menjar a gust que compri bacallà o aragades.

Fernandé. Visca la pesca salada?
¡¡Visca!!

Llegim a La Publicitat de ahir nit «Petición de los canarios».

Nosaltres creiem que's aucells de la Rambla demanaven llavor d'escaijola y després hem sapigut que eren els veïns de les Palmas que volien acudir als poders publicos.

Així ja es un altra clase d'alpiste.

Ja hem vist altre vegada el Tenorio.

D. Juan no tan gallardo com els anys passats, pero mes calavera se va veure en un grós embull pera poguer representar la escena del cementiri tota vegada que els compararsas no volían sortir per po d'un sablazo.

Per fi D. Luis ho va acabar d'arreglar y tot va anar bé.

Hasta un altre!

Solts y noves

Aquest matí a dos quarts d'onze, en el tren procedent de Reus, arribarà a la nostra capital el gran escriptor En Gabriel Alomar acompanyat dels diputats federals En Amadeu Hurtado, Juli Marial y Joaquín Salvatella.

Desde l'estació se dirigiran al Pont del Diab'e y al retorn seran obsequiats ab un dinar íntim al Gran Hotel Continental.

A les 5 de la tarde donarà l'Alomar una conferencia a l'Unió Democrática Nacionalista. L'acte serà públic.

Dintre pocs dies ee posará a la venda en les llibreries y Kioskos de Barcelona, al preu d'una pesseta, el llibre *Aiguaforts* en prosa, original d'en Casimir Giral. Encapsala'l llibre el titol de LITERATURA LLIURE ab el que segons sembla, tracta'l casi desconegut en les lletres catalanes.

El present volum pot adquirirse enviant el seu impost en segells de correu, més 25 céntims pel franqueig (certificat) a la redacció del setmanari *Metralla*: carrer Baix de Sant Pere, 2 bis pimer.

Es molt probable que dintre uns dies visiti la nostra ciutat un eminent jove profesor esperantista, quin nom no estém autorisats pera ferlo public, ab tot y que a Trragona hi compta moltes simpaties y es molt conegut pels seus escrits en defensa de la causa catalana.

Cas de que sigui certa la visita a la nostra ciutat la Junta de govern del grup «Taragono Esperanta» gestionará d'aquella personalitat que doni una conferencia pública de propaganda esperantista.

Les classes que s donen a l'Institut pel grup d'aquesta ciutat, se venen bastant concorregudes. El llibre designat pels profesors es el «Curs práctic» que'l conegut esperantista Sr. Pujolá y Vallés ha publicat recentment.

El Centre Catalá anuncia pera aquesta nit una excelent y divertida funció teatral.

Se posaran en escena la sarsuela «La alegría de la huerta», la comedia «Arte y corazón» y la sarsuela «Juanito Tenorio».

Els hi augurém un ple a vessar.

Llegim en la premsa de Barcelona, que la nova empresa de teatre Catalá, seguint el desentrotillo de son programa, inaugurarà ja les tasques de la companyia, se proposa com a complement de les seves tasques teatrals la celebració de conferencies públiques y gratuïtes que tindran lloc els diumenges al maí, anant a càrrec de distingits literats, autors y critics dramáticos.

La primera de dites conferencies tindrà efecte avui en el mateix teatre de Novetats y anirà a càrrec del distingit escriptor En Joan Puig y Ferrater.

Creyéu encertada y nobilísima la pensada de la benemérita empresa del Novetats pera aixecar el nivell de cultura del nostre poble, el qual lo menys que pot fer, epra correspondre a tant bons proposits, es respondre a la crida que se li fa en profit d'ell mateix y omplir cada vegada el teatre.

En el Centre Federal el diumenge vinent comensará la temporada teatral, havent buscat, tant el Centre com la Jovenut, tos'ls medis perque'ls socis de les dugues entitats puguesin pasar, las vetllas festivals, agradosament.

Per debut hi ha dugues obretas escolliades, que aniran anunciades en el nombre próxim.

Tots'ls dias de funció s' obsequiará a la concorrencia ab un artistic present.

Ahir degué arribar a Reus el brillantíssim escriptor y pensador profund En Gabriel Alomar.

En honor seu estava proyectada al Foment Republicá Nacionalista una important vetllada política en la cual, ademés d'un hermós treball llegit pel señor Alomar hi havia de pendrer part els eloqüents diputats de la esquerra catalana En Joaquín Salvatella, En Amadeu Hurtado y En Juli Marial.

En el vinent nombre podrém donar als nostres lectors una detallada ressenya de dit acte.

El passat dimecres se celebrá en la sala 1.ª de lo Criminal de l'Audiencia de Barcelona, el judici per veure y fallar la causa que se seguia contra el nostre company en la premsa En Salvador Gibert, com autor d'un gravat que aparegué a *Metralla* en el nombre corresponent al 10 del mes de Janer del passat any, quin gravat calificá el Fiscal de calumnia y insults al cos de Policia.

La defensa corregué a càrrec del dis-

tingit advocat senyor Baró, qui ab justesa de frase y ab excelent fonamentació jurídica, dugué al ànim del Jurat el convenciment de l'inculpabilitat del company Gibert, donant en aquest sentit veredicte absolutori el tribunal popular.

Nostra coral salutació al company Gibert per tan agradable nova.

Aquesta setmana ab motiu de la des-carga de blat s'ha vist un xic mes animat el tráfec del nostre port.

Ja convenia, perque els obrers sense feina abundan massa, per desgracia, en nostra ciutat.

S'ha encarregat de fer la tria dels articles del Mestre, que han de formar el volum editat per suscripció popular, el nostre bon amic y company en la premsa En A. Rovira Virgili, redactor de *El Poble Catalá*.

Nosaltres creiem que la designació ha estat encertada perque recordém que un dia en Rovira Virgili pera ponderar el amor que tenia al federalisme digué que ell comprenia que hi hagués Piistes perque ell també s'hi sentia.

Nostra coral enhorabona al amic Rovira Virgili, a qui de pas desitjém molt d'acert en la seva tasca.

No haventse pogut reunir anit els socis del Centre Federal pera celebrar Junta general extraordinaria, se procedirá a la reunió a las tres en punt d'aquesta tarda, sia quin se vulgui el número de socis que hi hagi presents

L'arrendataria dels mistos está celebrant un negoci rodó ab el públic ignorant y pacient.

Aquell que's ven obligat a encendre un misto tan sols dels que avui se troben en les capses dels estancs, ja'ls dic qu'es necessari que gastí tots els de la capsa, y encara a voltes ha de gastar el seu *fosfor* pera encendre un sencill cigarro.

No hi ha un parell d'ulls en tot Espanya se se n'hagin aionat d'aquest timo escandalós?

Humanidad Nueva, de Valencia, ha editat una hermosa tarjeta postal ab los retratos dels sis obrers que sufriren condempna per los sucesos de Alcalá del Valle en el penal de Sant Miquel de los Reyes. Dites tarjetas se venen a 0'10 ptas.; paquets de 25 exemplars 2 ptas. Els beneficis y el producte de la venda se destina a fa familia de les victimas.

Avui tindrà efecte en el Centre Federal un extraordinari ball que la comissió organisadora ha nomeat *de la Igualtat*.

Será verdaderament un ball que cridarà molt l'atenció, puig molts poc o potser cap se n'han celebrat a Tarragona ab la forma ab que's procedirá ab el d'aquesta nit.

Les nïes que assiduament concorren a les festes que se celebren en l'esmentat Centre, també assistiran a la d'avui, y no cal dir dels joves que integren la Jovenut y Centre Federal, que desde fa ja uns dies regna entre ells un grós entusiasme.

El darrer diumenge morí la bella y bondadosa senyoreta Pepita Papiol Masip, en l'edat mes preuada de la vida, puig apenas tenia 26 anys.

La senyoreta Papiol, cor generós y altruista, era apreciada de quants tenien ocasió d'admirar les seves virtuts, y la

seva mort causá un general sentiment, deixanta la seva familia en un immens desconsol.

Hem sentit moltíssim la pèrdua de tan excelent jova y ab aquest motiu fem present el nostre condol a la desconsolada familia.

Ha estat comunicada oficialment la sentencia de la Sala tercera de l'Audiencia provincial de Barcelona sobre la causa seguida contra'l nostre amic senyor Rovira y Virgili per la llei de jurisdiccions.

La sentencia del tribunal de Dret es absolutoria, com calia esperar.

Ab tal motiu donem una cordial y efusiva enhorabona al company estimat, y a la seva familia.

Segons carta que hem vist publicada en *El Poble Catalá*, el diputat a Cortes per Arenys de Mar, En Eduard Calvet se ha separat de la «Lliga Regionalista».

Com a solidaris sentim que les intemperancies de determinats elements portin en el si del casal catalá divergencies que tan engreixen als enemics de Catalunya, pero com a federales y homes lliures no podém menys de regoneixer que es de absoluta e imprescindible necessitat l'acoblament de les forces catalanes en dos blocs o núcles ben separats per una divisoria infranquejable.

D'un costat els intransigents, els absolutistes, els reaccionaris, del altre els tolerants, els liberals, els progressius.

Y si no's fa aixis, ben aviat, no anirém a res práctic.

Nostra enhorabona al Sr. Calvet.

Un amic nostre ens comunica que en una botiga oberta de poc en el Cos del Bou, s'enganya al públic, ja que s'anuncia la mercaderia a un preu y's ven a un altre.

Avui nosaltres sols cridém l'atenció de qui correspongui, per si resultés certa la denuncia del nostre amic.

La notable pianista Srta Emma Chacón al despedirse de Tarragona ens enviá la següent lletra que reproduim ab verdader goig:

Sr. Director de LA SENYERA FEDERAL.

Avans de deixar aquesta bella Tarragona, que ha aplaudit los meus anys d'estudis y els meus esforços, li dirigeixo a V. l'expressió mes afectuosa del meu agraiment per les inmerescudes alabances que ha dedicat a ma humil persona en la crítica que fa del concert del 29 en quin me va cabrer l'honor y goig de pendrehi part. Al recordar el meu debut a Tarragona tindrè present sempre les fineses y atencions que permi va tindre LA SENYERA FEDERAL.

Es de V. afma. y atta. s. s.

EMMA CHACÓN.

Tarragona 2-11-1908.

Verdaderament la Srta Chacón note perque restarnos agráida puig els de LA SENYERA FEDERAL hem entés que es sempre acte de justícia donar a cada hu lo seu.

Si elogis li tributarem en el passat nombre elogis majors debem tributarli avuy, que sabem que va debutar en el concert passat y que hem vist que a les seves dots d'artista hi uneix una modestia insuperable.

Estampa de E. Pamies, Unió, 54.

GRAN HOTEL CONTINENTAL

Martí y Redón

APODACA 30. TELEFONO, 5. TARRAGONA

Establiment de primer ordre completament nou y construït exprès pera hotel. Situació inmillorable aprop de l'estació y del port. Habitacions estucades. Magnífiques terrasses abistes al mar, y al camp. Llum eléctrica. Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Salons de lectura y pera visites. Autogarage. Wete. Closets. Cafè restaurant. Higiene y confort modern. Servei de gran lux per banquets.

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilles, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina), Vigo, Marín, Villegarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivaden, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastia, Bayona y Burdeos. Servei ràpid eventual pera l'Nort d'Espanya, ab escala en els ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

Cabo S. Vicente

de 2.500 toneladas, capitá Joan Zarrazúa. Admetent càrrega y passatgers pera ls esmenats ports. Consignatari a Tarragona: En **MARIAN PERES**.

PALLEJA-FOTOGRAFIA

UNIÓ, 18

Casa fundada en 1863

Edifici construït exprès pera fotografia

Reproduccions, ampliacions, postales, etc. y tota mena de treballs pels procediments moderns mes perfeccionats.

GRAN FABRICA DE CALSAT

PERA PÀRVULS

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94

TARRAGONA

CARNICERÍA

10332 11343

Carn fresca de bou, moltó y anyell. Se serveixen tota classe d'encàrrecs y provisions.

Cos del Bou, nombre 18,

Tarragona

FABRICA DE BRAGUERES

Aparells ortopédics (trençats)

Son molts els que veuen braguers però molt pocs els que'n saben construir. Costa molt col·locar un bragner, pero mes encare saberlo construir, puig, avans de col·locarlo ha es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y practica de construcció mal se pot adquirir la de col·locació. No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, desconeixent prou com plat llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trençadures. El BRAGUER ARTICULADOR-REGULADOR sistema Montserrat, es el mes practic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que siguin. Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l'infancia y tot lo que's refereix a Cirurgia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34. TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI

pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, Cirujia operatoria, parts electrocrap'a y anàllis micro-químic d'orina y productos patológicos

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metzger de les Cases de Socors de Barce'ona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7 —Pera obrers, de 7 y mitja, a 8 y mitja nit.—Pera ls pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

Noves y solts

Desde l'estació se dirigiran al Front del Diable y al retorn se- ràn ocupats ab un dinar in- fín al Gran Hotel Continental. A las 5 de la tarde donars l'Alomar una conferencia a l'Unió Democrática Nacionalista. E. acte serà públic.

Entre pocs dies se posarà a la venda en les llibreries y kioscos de Barcelona, al preu d'una pesseta, el llibre d'història en prosa, original d'en Casimir G. Fort, que pasará al líbret el titol de l'obra. El llibre es el que segons sembla tracta casi descompletament en les lletres catalanes.